

Istorija šibica, primetićemo da ovde pokušava da uskladi svoju životnu filozofiju sa stavom prema poeziji, što znači, da odredi mesto svoje poezije u vlastitom životu i mesto svog života u vlastitom pesničkom stvaralaštvu. Slično kao u prvoj knjizi, *Stepenište do pesme*, i ovde pokušava formom da definiše svoj odnos prema konkretnom pesničkom materijalu, kao i obrnuto. No, da li će u svojim sledećim pesmama ovu dihotomiju moći da problematizira i nekim zaista novim odnosom prema prošlosti, i kako će uskladiti ova svoja tri povratna motiva, to sada, zaista, ne može niko predvideti.

Sa slovačkog prevela Branka Rom

miroslav dudok svetlosni udar

POSUDA MUNJE

Svetlošću saznanja sve smo teži

Pukotinom munje
Doprla je do nas
Napetost u tačno omeđenoj posudi

Ivice gore bole
(Umorom je obeležen moj tekst)
Hteo bih da napišem makar jedan stih
Da bi ga neko rekao
Ali upravo sada
Za inat mi zjapi rupa u sećanja

Njome prosejavamo od vrha do dna
Naše su ruke kratke
Dižemo
Kao prvorodenče
Živo je

Svetlošću saznanja sve smo teži

TRENUTAK

Iza plavog kostura šljive
U dubokom prostoru jeseni
Ponire ptica

Kristalnih korakom marširalo je lišće
Pod psećom komandom
U mrtvački sanduk

U mrtvoj tački ustaljene kretnje
Utrnula je zemlja

POSLE RASTANKA

Ne iznenađuje me dubina misli kad ostanem
sam
Bledi kao svetleća neonska cev
Po danu

Nemušta knjiga ravnice seje tugu u magli
Struja vina ne struji žilama
Kamene šume

Nemušta magla je knjiga ravnice

Suši se
Kao stabljika
Kao čokoti katedrala

BESKONAČNI POSAO

Grafičarima

Dugo sam razmišljao
Da li da završim započet posao
Da li će moje delce
Nadživeti
Sve jezičke i pravopisne reforme
Prišao sam odisejevskim korakom
Da dam sjaj obliku
Al pade mrak
Novi zrak rani
Nova mesta mog interesovanja
Ovim beskonačnim poslom
I ja se vratim
Smelo početku

HLEB

Režemo na kriške
Ali vidimo ga kao celinu
Topli damari
Žara cede mehur
Sećanja

Baka se moli
Da konačno već pljusne kiša sreće
Na plodno tlo
Mi veselo brojimo kapi
Smejemo se od raskoši
A niko izgleda ne primećuje
Kako promiču dani
Toplotom debele kriške

A onda svaki
svojim putem

DAN TRAVE

Prinosimo usnama šoljicu kafe
Zaludan stih
Ova je pak kafa od trave
Od trave dana
Negujem je od jutra do mraka
U bašti punoj knjiga
U autobusu gradskog saobraćajnog
U jutarnjem i večernjem bifeu tlapnje
I moj radni sto
Je ceo sačinjen od mirisa trave
Za vreme susreta s poznanicima i
prijateljima

Niče pa raste dnevna trava dana
Što me uvek za trenutak
Razbudi kao ova kafa
U parku buja moja trava
Buja u kvartu gde su mnoga srca
Ali u mojoj kući
Ona vazda nešto drugo znači
Sve što je u toj travi sušta ravnodušnost
Neka se pretvori u seno izandalih uspomena
Rekoh

Sejaću
Sve što u meni nikne
U seme mudrog glasa
Dok ne nikne čitav travnjak

PRED KRAJ IGRE

Vasku Popi

Dopire iz nas narandžasti povetarac
Zaboravljamo

Rukopisni san obredno završava
Svoju ulogu
Umoran traži potomke trave

Poslednji naš narandžasti zrak
Poseduju drugi

Sa slovačkog preveo
Vićozlav Hronjec

bratstvo zmije i dimnog ogledala: ljubiša jocić, pes- nik itd; pomalo the mystic spiral

adam puslojić

1.

Tor.
Tora.

Torakoskop. Torakodinamometar. Tora-
kometrija. Torakoplastika. Torakotomija. To-
racika...

Toreador i torero. Borac s bikovima na
na konju i borac s bikovima koji se bori
peške. Borac s bikovima i borac s brkovima.

Toreut: rezbar, graver.

Toreutika: rezbarija, rezbarska umetnost.
NEĆU DALJE DA OBJAŠNJAVAM.

Hipotalamus i šasija. Format i formalist.
Forma: list.

Fonoklasičan.

Fonsir-mašina. Leptir-nogavica.

Lava, lavina i lavabo.

Mašina za pisanje rukom. Dojilja s ne-
seserom.

Zmija kao narukvica.

Oklop-sandala za onog Ahila koji je imao
kornjaču.

Koroziija je obuzela korteks velikog mo-
zga.

Telepatija.....

...najkraći put do kuće, detinjstva, oče-
vih mošnica ITD.

NAJKRAĆIM PUTEV, DO ŽENE.

Treba konsultovati Bodlera (ne previše).
yyyyyyyyyyyyyy

Treba pregledati novootvorenu knjižaru
na Terazijama: Feathered Serpent and Smo-
king Mirror; Tantra; Tao magic (the secret
language of diagrams and calligraphy); The
mystic spiral; Sacred dance...

Nadenuti životinjama imena biljaka.

Dozivati ljude ne-njihovim imenima. Na
primer, zelenom bojom. Ili mirisom vrele
supe na stolu.

Tako je, otprilike, glasio pesnikov zahte-
vajući zahtev.

»Samo stvarne kuće mogu imati neku
individualnost« — Gaston Bašlar, *Poetika
prostora*. A već u *Plamenu voštanice*, isti će:
»Svet se munjevito kreće, ako ga zamisli-
mo kao vatru.«

Treba spojiti tu »individualnost kuće«,
nepomične, ipak, i sopstvenu misao o svetu
koji hita kao vatra, nekuda-nikuda. Ovaj pes-
nik je to umeo. Nije dobro napisano; treba:
OVAJ PESNIK JE TO UMEO! UMREO / UM-
REO. Ili, tako nekako.

Unutrašnji prevrat, rekao bi Tin: mi-
slim da je Ljubiša Jocić TO IMAO.

Emil Čoran (zašto ga samo zovu: Sio-
ran?) kaže o tome (nisam siguran da nije
znao našeg Ljubišu) tripit: »Nedeljni dani
života... Prezaposlena tuga... Udvojeno li-
ce slobode.« Tu negde treba tražiti Ljubišu.
Mislim da je on tu.